

అక్కానుచేతిలో అలకమ్మా!

- ఎ.వి. శ్రీనివాసరావు

త్రప్పిపోయిన లేడి పిల్లలా - అమాయకంగా
బెదురు చూపులు చూస్తోందా అమ్మాయి.

పాతికేళ్ళండవేమో - చేతిలో చిన్న ట్రంకు
పెట్టి -

దిగించిన పెద్ద బడ కొసన గులాబీ రంగు ఊలు
ముక్క - తల్లి మందారపువ్వు వాడి రాలిపోవడానికి
సిద్ధంగావుంది

పసుపు రాసిన పచ్చని ముఖం మీద కాసంత ఎఱ్ఱ
బొట్టు - భయం భయంగా చూస్తున్న పెద్ద
కళ్ళతో బొద్దుగా ముద్దుగా ముద్దబంతి
పువ్వులాగుంది

రాక్షసలా అరుస్తూ రైలు ప్లాటుఫారమ్
సమీపిస్తున్న కొద్దీ ఆ పిల్లలో గాభరా బి. పి. లా
పరిగిపోతోంది

చాలా సేపట్నుంచీ ఆమెనే చూస్తున్న నరుసు
నవ్వుకుంది సుతారంగా - పల్లెటూరు పిల్లయి
వుంటుంది. ఒక్క తీ పెట్టి చంకన పెట్టుకుని బెదురు
చూపులు చూస్తోందంటే ఇదేదో ఇంట్లోంచి
ఉడాయిస్తున్న సరుకయి వుంటుంది. కాస్త
హడలగొడితే రంగు బయటపడుతుంది నమ్మించి
లేపుకొచ్చిన మగాడు డబ్బూ దస్తూరతో ఉడాయించి
ఉంటాడు!

వయ్యారంగా సడుస్తూ వచ్చి ఆగింది రైలు.

ముద్దబంతి పువ్వు రైలిక్కనా మాననా అన్నట్టు
సందిగ్ధంలో అడుగు ముందుకు కదిపి మళ్ళీ
ఆగిపోయింది.

నరుసు మెల్లిగా ఆ అమ్మాయిని సమీపించింది.
చేతిలో లాతీని అటూ యిటూ ఆడిస్తూ
గద్దించింది -

'ఎయి పిల్లా ఎక్కడికక్కన్నావు?'

ఆ అమ్మాయి గాభరా పడిపోయి - బాంబు

ప్రేలినట్టు లికిపడి చేతిలో పెట్టి దబాలున కింద
పడేసింది. పెట్టి డబ డబలాడింది పెద్దగా మూలిగి -
'మరి .. మరి .. మా మావ .... వస్తానన్నాడు
ఇంకా రాలేదు .. చెన్న చెన్నపట్నం .
పోతున్నాం'

తదారిపోతున్న గొంతుకతో సత్తి సత్తిగా అంది.
ఆమె కళ్ళలో అబద్ధం అడుతున్న బెదురు
స్పష్టంగా పట్టిసింది నరుసు.

అధికారం ప్రదర్శిస్తూ అంది - మీ మావెక్కడి
కెళ్తాడు?'

ముద్దబంతి కళ్ళలో కావేరి కట్టులు తెంచుకుంది
బావురుమంది.

'ఇంతక్రితం రైల్వే మాపకి ఎక్కువగా పొత్తి
కడుపులో నెప్ప వచ్చేసింది. ఈ స్టేషన్లో
దిగిపోయాం - మంచు కొనుకొన్నానని మావ వెళ్లి
నాలుగయిదు గంటలయింది. మాపకి
ఏమయిందో?'

ఆలోచనలో పడింది నరుసు. ఆమె కనుబొమలు
ముడిపడ్డాయి.

'ఏంటో ఈ కాలం ఆడపిల్లలు - కాస్త ఎఱ్ఱగా
బుఱ్ఱగా వుంటే బుట్టలో పడిపోవడమే
అనుమానించినట్టే అయింది. ఆ మావ అన్న శాల్తీ
దీన్ని లేపదీసుకుపోతూ మధ్యలో కడుపు నెప్ప
వంకతో డబ్బు కొట్టేసి నట్టేట్టే ముంచి
మాయమయ్యాడు. పిట్ట బోల్తాపడి బిత్తర
చూపులు చూస్తోంది.'

'ఏయ్ అసలు చెన్నపట్నం ఎందుకు
పోతున్నారు?'

ముద్దబంతి తల ఊగించింది. చెవులకున్న రవ్వల
దుద్దులు లైటు కాతికి తళుక్కుమన్నాయి.

'నాకు సినిమా ఏచ్చి - మాపకి చెన్నపట్నంలో

తెలిసినవోళ్ళు బోల్డు మంది ఉన్నారు. నన్ను
సినిమాలో చేరిపిస్తానన్నాడు. నా నగలమ్మ
చెన్నపట్నం పోతున్నాం -'

మావ మీద అప్పటికే అనుమానం కలిగినట్టు ఏ
ముద్దబంతికి. చెప్పనా వద్దా అనుకుంటూనే
విషయం మెల్లిగా బయటపెట్టింది.

అంతే - నరుసు తన అధికార హోదాని బయట
పెట్టింది.

'నేనెవరో తెలుసా చిలకా? డూటీ మీదున్న ఆడ
బోలీసుని నువ్వు చెప్తున్నది నిజమో కాదో - నీ
కోసం అనుమానాస్పదంగా ఉంది నడు బోలీస్
స్టేషన్కి'

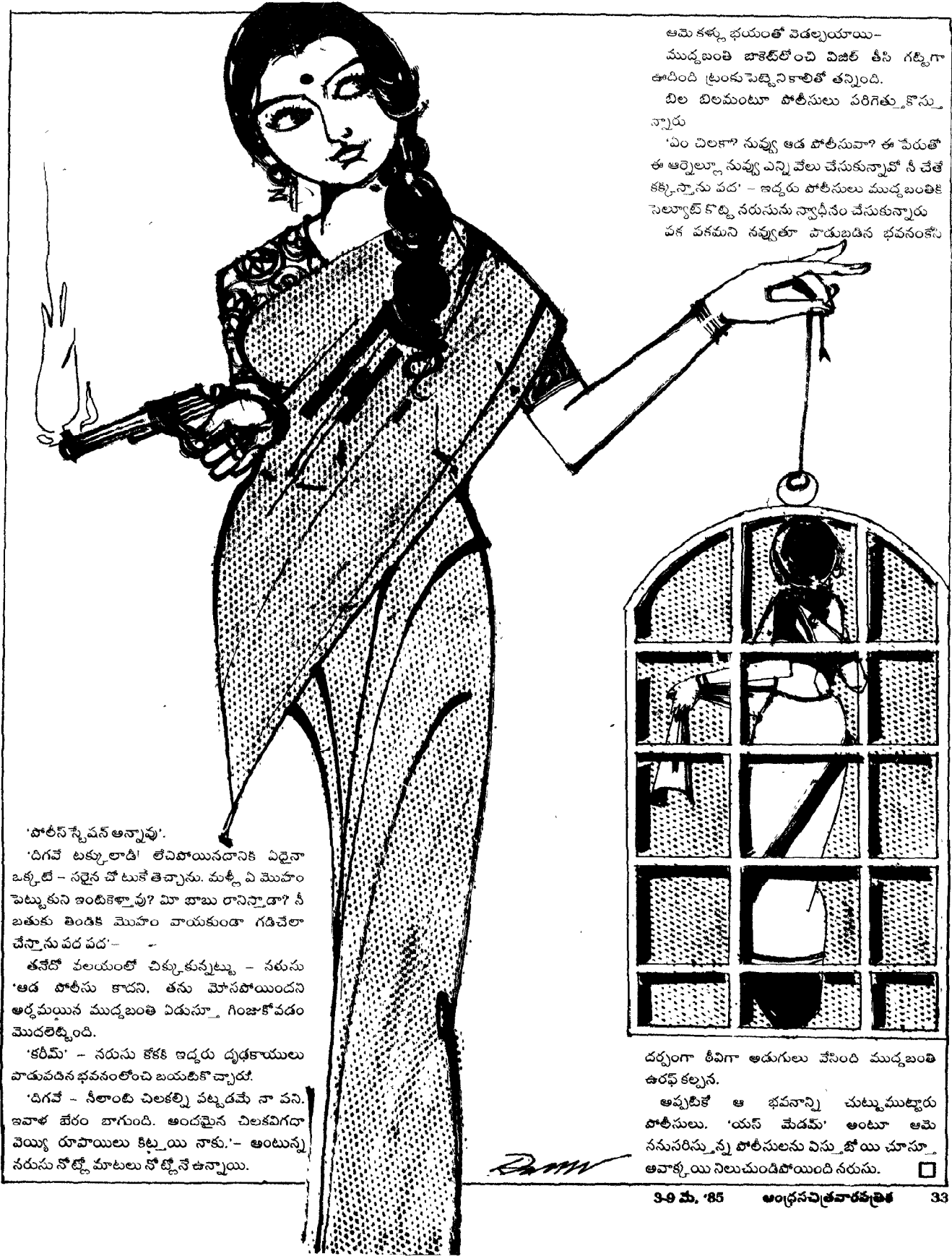
బోలీస్ స్టేషను అనగానే ఘెల్లుమంది
ముద్దబంతి రెండు చేతులా జోడించింది. ఆమె
చెక్కిళ్ళపై ముత్యాలు దొర్లిపోతున్నాయి
అవిరళంగా -

'నేను చెప్పినదంతా నిజమేనమ్మా - మా మావ
కొసం ఎదురు చూస్తున్నాను. ఈ రైలు ఎటు
పోతుందో నాకు తెలీదు నేను ఇంట్లో చెప్పకుండా
వచ్చింది తప్పే. ఈ తప్పు కాస నన్ను మా పూరెళ్ళ
రైలిక్కించడమ్మా! -'

'అదం కుదర్చు ఇంకెక్కడి మావ? నీ డబ్బుతో
హువ్ కాక అనేకాడు. నిన్ను ఇంకా కొన్ని ప్రశ్నలు
వెయ్యాలి. పద స్టేషన్కి. ఈ మధ్య అన్నీ ఇలాంటి
కేసులే. నీ తప్పు లేకపోతే మీ పూరు పంపేసాంలే -'

ఏడుపు మొహంతో బిక్కు బిక్కుమంటూ నరుసు
ననుసరించింది ముద్దబంతి.

అబ్బో స్పీడుగా మలుపులు మీద మలుపులు
తిరుగుతూ నిర్మానుష్యమైన భవనం ముందు ఆగసరికి
గుండె రుల్లుమంది. అనుమానంగా నరుసుకేస
చూసింది.

ఆమె కళ్ళ భయంతో వెడల్పుయాయి-
ముద్దబంతి బాకట్లోంచి విజిల్ తీసి గట్టిగా
ఊదింది బ్రంకు పెట్టినికాలితో తన్నింది.
బిల బిలమంటూ పోలీసులు పరిగెత్తుకొస్తు
న్నారు
'ఎం బిలకా? నువ్వు ఆడ పోలీసువా? ఈ పేరుతో
ఈ ఆర్మెల్లా నువ్వు ఎన్నివేలు చేసుకున్నావో నీ చేత
కక్కొస్తాను పద' - ఇద్దరు పోలీసులు ముద్దబంతికి
పెల్లూట్ కొట్టి నరుసును న్నాదీనేం చేసుకున్నారు
పక పకమని నవ్వుతూ పాడుబడిన భవనంకేసి

'పోలీస్ స్టేషన్ అన్నావు'.
'దిగవే బక్కలాడి' లేవివోయినదానికి ఏదైనా
ఒక్కటే - సరైన చోటుకే తెచ్చాను. మళ్ళీ ఏ మొహం
పెట్టుకుని ఇంటికెళ్తావు? మీ బాబు రానిస్తాడా? నీ
బతుకు తిండికి మొహం వాయకుండా గడిచేలా
చేస్తాను పద పద' -
తనేదో వలయంలో చిక్కుకున్నట్టు - నరుసు
'ఆడ పోలీసు కాదని, తను మోసపోయిందని
అర్థమయిన ముద్దబంతి ఏడుస్తూ గింజాకోవడం
మొదలెట్టింది.
'కరీమ్' - నరుసు కేకకి ఇద్దరు దృఢకాయులు
వాడువడిన భవనంలోంచి బయటికొచ్చారు.
'దిగవే - నీలాంటి చిలకల్ని పట్టడమే నా పని.
ఇవాళ ఖేరం బాగుంది. అందమైన చిలకవిగదా
వెయ్యి రూపాయిలు కిట్టయి నాకు.' - అంటున్న
నరుసు నోట్లో మాటలు నోట్లోనే ఉన్నాయి.

దర్పంగా తీవిగా అడుగులు వేసింది ముద్దబంతి
ఉర్రఫ కల్పన.
అప్పటికే ఆ భవనాన్ని చుట్టుముట్టారు
పోలీసులు. 'యస్ మేడమ్' అంటూ ఆమె
ననుసరిస్తున్న పోలీసులను విస్తుబోయి చూస్తూ
అవాక్కయి నిలుచుండిపోయింది నరుసు. □

DMV